

סמורת הש"ס

האשה רבה פרק עשירי יבמות

צ

עין משפט
נר מצוה

לב א ב מיי מ"י מהל
תרומות ה"ב כ
ל ב ד מיי מ"י מהל
ביאת מקדש ה"ב
ופ"ד מהלכות פסח
הלכה ב

לכה גדול דהס רבן הוא דקנסה ולא יפר אכל אלמנה לכה
גדול כי היכי דלא קנסה בכתובה דהא יס לה כחובה כדאמר לעיל
(דף פ"ה) ה"ל לא קנסה בהפרת נדרים :

ואוכלת בגיט תרומה בתרומה דרבנן ולא בעי לאוקומי

אפי' בתרומה דאורייתא ומשום דקנן
אוכל נבילות הוא דהא בעי' היא
בפ' תרש (לקמן ק"ג: וק"ד: ופ"ה) אי בית
דין מלווין להפרישו או לא ולא
איפשיטא ועוד לאוכלת בגיט משמע
דאפי' כי גדלה אוכלת מכאן זה אפי'

שעדין לא בעל :

אבל תרומה טמאה משלם כו' .

בתרומה לא שייך לפטור

משום דקס ליה בדרבה מיניה אפילו

לאכזי דאית ליה (נכתובות דף ג')

אליבא דר' נחויא בן הקנה דאפילו

במינה בידי שמים הוא עושה כמינה

בידי אדם לתשלומין דשאי תרומה

דגלי קרא דהיא ויסק תמימיותו

עליו ועוד א"ר יצחק דתשלומין

תרומה לכפרה קאחו ולא שייך קס

ליה בדרבה מיניה כדאמר במסכת

תרומות (פ"ו משנה ד) שאפי' אם

רצה הכהן למחול איט יכול למחול

ואפי' אכל תרומה משל עצמו מפריש

קרן הראוי להיות קדש לעצמו וכן

משמע בפרק כלשעה (פסחים נ"ב: ופ"ה)

לרבי יוסי דשרי חמץ בפסח בהגלה

דהאכל תרומת חמץ בפסח במזיד

פטור מן התשלומין לרבי נחויא בן

הקנה אכל בשוגג חייב אפי' אכל

גלי קרא בכרת אלא משום דבשוגג

אחו תשלומין לכפרה ואפשר דאם

אכל תרומה במזיד שפטור לרבי

נחויא בן הקנה משום דבמזיד לא

אחו לכפרה שרי הכהן יכול למחול

כדתנן במסכת תרומות (פ"ו מ"א)

א"ר מייחב משום דמזלגבה קנייה

כדאמר באלו נערות (כתובות דף נ"א:

וש"ס) **בשוגג** תשלומין תשלומין

כו' . אין לפרש האי שוגג ומזיד

אחילה קאי כדפירש ריב"ן אלא

התשלומין הם במזיד דאם כן במזיד

אמאי אין תשלומין תשלומין דאפילו

אמאי יכול לשלם תשלומין אין נעשין

אין תשלומין תשלומין תשלומין

אין תשלומין תשלומין תשלומין

אין תשלומין תשלומין תשלומין

אין תשלומין תשלומין תשלומין

אין תשלומין תשלומין תשלומין

אין תשלומין תשלומין תשלומין

אין תשלומין תשלומין תשלומין

אכל תרומה : בשוגג : משלם חולין טהורים . דכתיב (ויקרא כג) ונתן
לכהן את הקדש דבר הראוי להיות קדש בפרק כל שעה (פסחים נ"ב) :
בשוגג תשלומין תשלומין : אם בשוגג שלם טמאים כסבור טהורים הם:
במזיד אין תשלומין תשלומין : דקנסין ליה : **תבא עליו ברכה כו'** .

אמאי קנסת ליה מאי מזיד יס כאן תורה אור

אפי' שידע שכן טמאים נחשין הוא

לתשלומין הגונים : **דאכל מיניה כו'** .

ואפי' דתשלומין נעשים תרומה ולא

חזו ליה בימי טומאה הא מיהא

לתשלומין מעליא איכון : **תרומה**

טמאה לא חויה לאכילה . כהן טהור

קאי עלה בעשה ב' הערל (לעיל ע"ג)

א' וכהן טמא קאי עלה במינה דלא

חלק הכתוב לגבי טומאת הגוף בין

קדשים טהורים לקדשים טמאים :

כל דכו' ואפי' חולין טמאים :

(ה) **וסכא דמדאורייתא תשלומין מעליא**

ניבטו . דחולין טמאים נמי ראויין

להיות קדש כדריב' אילני לעיל (דף

ט"ז) : **ואמור רבנן אין תשלומין**

תשלומין כו' מדר' מאיר קמחי :

קנסו שוגג אטו מזיד איכא בינייהו .

לרבי מאיר בשוגג תשלומין תשלומין

ולא בעי לשלמי (ב) הו טהורים

ואחו רבנן למימר בין בשוגג בין

במזיד בעי מיהדר תשלומין : **אכל**

בעלים נפסקו . ולא בעי לאחוי

קרנ אחרינא : **שכ ואל תעשה** .

לא עקירה היא כגון אכילת בשר

עשה היא ואמור רבנן שכל ואל

תאכל לא עקירה כדריס הוא

אלא ממילא היא מיעקרא אכל

תרומה דקאמר לא עשה ולא כלום

ומפקת לה לחולין עקירה ממש היא :

אמר

מה הציץ מרצה על הדם ועל הבשר ועל החלב שנשטמא בין בשוגג

בין במזיד בין באונס בין ברצון בין ביחוד בין בצבור ואמרי

רבנן לא הורצה וקא הדר מעייל חולין לעזרה אמר רבי יוסי בר

חנינא מאי לא הורצה דקאמר להחיות בשר באכילה אבל בעלים נחכפרו

בו סוף סוף קמתקרא אכילת בשר וכתוב ואכלו אתם אשר כפר בהם

מלמד שהכתנים אוכלים ובעלים מתחפרים א"ל שב ואל תעשה שאני

אמר

סובין יכול לשלם תשלומין אין נעשין קדש אלא נראה לר' דשוגג ומזיד

אין תשלומין תשלומין תשלומין תשלומין תשלומין תשלומין תשלומין

אין תשלומין תשלומין תשלומין תשלומין תשלומין תשלומין תשלומין

אין תשלומין תשלומין תשלומין תשלומין תשלומין תשלומין תשלומין

אין תשלומין תשלומין תשלומין תשלומין תשלומין תשלומין תשלומין

אין תשלומין תשלומין תשלומין תשלומין תשלומין תשלומין תשלומין

אין תשלומין תשלומין תשלומין תשלומין תשלומין תשלומין תשלומין

אין תשלומין תשלומין תשלומין תשלומין תשלומין תשלומין תשלומין

אין תשלומין תשלומין תשלומין תשלומין תשלומין תשלומין תשלומין

ניטין נר

הגהות הב"ה

(א) רש"י ד"ה כל דכו
וכו' טמאים הס' דאורייתא
מ"ה ואל תעשה :
(ב) ד"ה קנסו וכו'
לתלמי חולין טהורים :

גליון הש"ס

במ"ה א"ל שב ואל תעשה
שאני . ע"י סוטה ח"ה
חוס' ד"ה אם היה :
רש"י ד"ה תרומה
טמאה כו' דלא חלק
הכתוב כו' ע"י חולין
קב ע"כ וז"ל . ועי'
רש"י בנדרות יב ע"כ
ד"ה חלה טמאה ויש
ליטב קת על פי דברי
הר"ם פ"ה מ"ה דפרה
דמתי' דהס' פליג
אכילה דחולין הכ"ל
וה"ע :

פסחים ע"ז

שם פ' יומא ז' מנחות
כב' נזכרים מה גי' שני

שמות כט

פסחים נט' לעיל מי
[יומא סח']

הגהות מדר"ב

רשב"ר
(א) רש"י ד"ה תרומה
טמאה לא חויה לאכילה
וכו' וכן טמא קאי עלה
במינה . וז"ל רש"י
דחולין קב ע"כ וז"ל
שחול' דאית כמינה
וכו' הרמב"ם פ"ו מהל'
תרומות הלכה א' וכן
ראיתי שם בשנינו בעל
נני יפקר בהגהות רמב"ם
שם . ועיין ספר מחנה
ראובן ועיין ספר מעין
המחנה דף ק"ח דריס
גורן ויקב וכו' וישו"ס
בסדר וי"ל דברי רש"י
דכא' לפרש תרומה
שלא היה טמאה קודם
שנעמא הכהן ולא שפיר
הוא נמיטה וכתבין דף
תורה ד"ה בחולין דף
קא ע"ה ד"ה נעמא
הגוף וכו' כדכור וד"ק :

[כיומה ז' משני רב נחמן
כי קמי' הכין מלכ'
ואיחיד ולי' בעי' אית'
כו' ש"ס ורש"י במהכ"ל

שפסקיטם ב"ד המון ומפקיטין הקדושין ויש לאל ידם דהא אמרינן הקדש ב"ד היה הפקר וי"ל דלא שייך לומר הפקר ב"ד הפקר אלא היכא שהוא פושע ומפקיטם ב"ד ממון אבל הכהן הכהן לא פושע כלל ולמה יפקיטו ב"ד משום :

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones